

“Uhuvvet ve İhlâs” sırrına ne kadar muvaffak olabiliyoruz?

İçtimaî hayatta çoğu vaktimizi günlük siyasî meselelerin çeşitli mülâhazaları ile meşgul ediyoruz. Evet bir Nur Talebesi, özellikle milleti ve vatani ilgilendiren meselelerde bir kanaat önderi bir yol gösterici olmalıdır. Risale-i Nur’dan öğrendiği altın prensipleri etrafına bir Nur misali yaymalıdır. Bu onun en önemli vazifesidir. Sadece imânî meseleler hakkındaki engin fikirlerini değil, günlük sosyal hayatımızda toplumu etkileyen hususlar ve alınması gereken tedbirler ve uygulanması gereken tavırlar hakkında da çevresini ve zulûmattan kurtaracak tavırlar sergilemelidir, adımlarını ona göre atmalıdır.

Özellikle son dönemlerde ülkemizin içinde bulunduğu kaos ortamında tasvir ettiğimiz “Nurcu” tanımına uygun Nur Talebelerine ne kadar ihtiyacımız olduğu çok daha net bir biçimde ortaya çıktı aslında. Ama bizler, yani Nur Talebeleri bu imtihandan ne derece başarılı çıktık-çıkıyoruz işte burası tartışmaya açık bir konu. Kastettiğim, Nur Cemaatinin içindeki herhangi bir fraksiyon değil, topyekûn bütün Nur Talebeleridir.

Nur Talebesi, Risale-i Nur’dan aldığı öğretiler ışığında asla “tartışmaz”. Çünkü tartışmak zaten kelime kökeni itibarı ile de aslında karşı tarafın fikirlerini çürütmek üzerine kurulmuştur. Bizim yöntemimize daha çok “mülâhaza” kelimesi uygun düşüyor. Hep bir kavli-i leyyin içinde anlatmak istediklerimizi dile getirmeliyiz. Ve konuşurken de savunduğumuz ve doğru olduğuna inandığımız bu fikri anlatırken Nurlardaki o konu ile ilgili pasajları, mümkünse, yani karşı tarafın anlayabileceği düzeyde cümleler ile hiç değiştirmeden, anlayamayacağı ağır bir dil kullanılıyorsa mâna itibarı ile kendi cümlelerimizle ifade etmeliyiz. Ama burada birinci tercih hep pasajları orijinal hali ile, mümkünse o esnada kitaptan açıp okumaktır. Risale-i Nurun üslûbu âhırazamandaki en etkileyici ve ikna edici üslûptur kuşkusuz. Yani bildiğimiz “mülâhazalı ders”ten bahsediyorum. Böyle bir tarz, bize yani Nur Talebelerine en yakışan tarzdır. Bu yöntem tabiki herkese ve her yerde uygulanamayan bir yöntem olabilir. Ama tercih edilmesi gereken birinci yöntemdir.

Bizler, yâni Nur Talebeleri özellikle de kendi aramızda çeşitli konularda mülâhaza yapacaksa eğer, bu kesinlikle sadece ve sadece Mülâhazalı bir Risale-i Nur dersi şeklinde olmalıdır. Diğer bütün üslûp ve yöntemler bizleri o nisbette Uhuvvetten ve İhlâstan uzaklaştırıp kavga bataklığına doğru çekecektir. Nizaya düştüğümüz hususlarda, Risale-i Nur’u aramıza bir “ara bulucu” olarak koymalıyız.. Unutmayalım, konuşan yalnız ve yalnız “Hakikat” olmalıdır.

Herhangi bir meseleyi tam sindirememiş isek ve o mesele kafamızda tam olgunlaşmamışsa, karşımızdaki insana bunu aktarmamalıyız. Aktarmaya da çalışmamalıyız. Bu bize içinden çıkamayacağımız hatalar yaptırabilir.

Bu durumu Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri şöyle ifade ediyor:

“Âlim-i mürşid koyun olmalı, kuş olmamalı. Koyun kuzusuna süt, kuş yavrusuna kay verir.” (Mektubat Hakikat Ç. 32. Hakikat)

Evet.. Bir sınavdan geçiyoruz her daim geçtiğimiz gibi. Bahusus kendi içimizde tefrikalara müsaade etmeyeceğiz Uhuvvet hakkı için. Mesele hak yolunu bulmak ise eğer fikrimize yapışıp kalmaktansa doğru nedir aramaya çıkacağız. Sabit fikirli olmayacağız diye de kaygan fikirli de olmayacağız..

Konuşacağız.. Anlatacağız.. Dinleyeceğiz.. Anlayacağız.. Uhuvvet sırrına mazhar olup Hak yolunu ihlâs ile bulacağız...

Akif ARSLAN